

LETO (VOL.) XI. DECEMBER 27, 1919. ŠTEV. (NO.) 26.

AVE MARIA

KATOLIŠKI LIST ZA SLOVENCE V AMERIKI

IZHAJA VSAKO DRUGO SOBOTO

Published every second Saturday by

FRANCISCAN FATHERS

in the interest of the Order of St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.

Naročnina \$2.00 na leto. — Subscription Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under permit (No. 650.) authorized by the Act of Oct. 6, 1917, on file at the Post of — Chicago, Ill. By order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

Entered as second-class matter Oct. 20, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of October 3, 1917, authorized October 25, 1919.

"AVE MARIA"

HOČETE ČITATI
KRASNE POVESTI?

ki bistre razum in blaže srce?

HOČETE IMETI

NATANJČEN IN JASEN PREGLED

vse svetovne politike, naših političnih razmer tukaj v Ameriki in v stari domovini?

HOČETE BITI DOBRO PODUČENI

O PRAVIH DELAVSKIH RAZMERAH

PO AMERIKI?

SE HOČETE

IZOBRAŽEVATI IN NAPREDOVATI?

NAROČITE SI "EDINOST."

"Edinost" je list revnih slovenskih delavcev, ki so si ga ustanovili s svojimi revnimi sredstvi, da delujejo za najrevnejši sloj delavstva; da jim kaže pravo pot v zmedah sedanje dobe, da jim kaže pot k pravemu napredku, da jim razkrinkuje razne škodljive delavskih koristi.

Kateri delavec naroča toraj list "Edinost", naroča svojega pravega prijatelja, podpira sebe in svoj stan!

BERI OGLAS V LISTU!

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebčin, kipov, podob, svetinjic itd.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 BARCLAY STREET, NEW YORK
Telefon. 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovencem.
1439 W. 18th St. Chicago, Ill.
Telephone: Canal 2534

VERA, UPANJE, LJUBEZEN.

Po resnični dogodbi spisal K.

(Konec)

Vse je vrelo po Washingtonu, ko je delavstvo pustilo delo in odšlo na stavko. Silno ponosno je šel oni dan Karol domov iz tovarne, češ, poglejte koliko moč imam. Tisoči gredo za menoj. Šel je domov, se umil in potem pa takoj na shod.

Velikanske ovacije mu je priredilo delavstvo, ko je stopil na oder in prevzel predsedstvo shoda. "Naš mučenik," "Naš mučenik" je vse vprek kričalo. Zadovoljno in ponosno se je priklanjal na vse strani. Bil je to vrhunec njegove slave.

Na shodu so se sestavile zahteve, katera se bodo predložile Crowbertu kot pogoj, da se delavstvo vrne na delo.

Crowberta je sicer silno jezilo, da je šlo delavstvo na stavko, na drugi strani se mu je pa še dobro zdelo. Že dalj časa je mislil, da bi povzdignil cene svojim proizvodom. Toda direktorji tovarniške kompanije niso hoteli privoliti, kajti bali so se javnosti. Ta stavka mu je

prišla kakor nalašč. Tudi je bilo treba več oddelkov tovarne preurediti in popraviti.

Ko je prišlo delavsko zastopstvo k njemu, jih niti sprejeti ni hotel. "Nočete delati, se bomo pa malo odpočili," jim je rekel porogljivo in jih pustil.

Tako je šla stavka en teden, dva tedna, tretji teden.

Sedaj je pa delavstvu začelo zmanjkovati denarja in živeža. Trgovci niso mogli in ne hoteli več dajati na upanje.

Vsakdanje seje so bile vedno burneje in burneje. Delegacija za delegacijo je hodila v tovarno. Pa vse je dal Crowbert odpraviti z besedami: "Pojdite, h Karolu Modicu, naj vam da delo in zaslužek. Zanjga ste šli na stavko!"

Tako je rastlo razburjenje in pa tudi nevolja proti Modicu. "Ti si nas zapeljal!" "Ti si nas preslepil!" "Če ste hoteli imeti stavko, bi bili morali preje vedeti, kako jo boste izpeljali." Tako je kričalo delavstvo.

Karol je s strahom gledal in poslušal vse to. Videl je mračne obraze, ko je šel po ulicah. Videl je, da je sam v nevarnosti, ako se stavka kmalu ne konča.

Strašno je pa trpela uboga Mrs. Modic. Kaj pa je ona v tem času prestala, vse duševne boje, skozi katere je prešla — to je vedel samo Bog v nebesih in ona sama. Toda pokazala se je v tej največji poskušnji življenja kot pravo junakinjo. Karolu ni niti z besedico omenila teh stvari. Ni mu očitala, ni ga opominjala. Postregla mu je, kadar je bil doma. Ko je prišel domov pijan, se je skrila, da je ni videl.

Za to je toliko bolj prisrčno in toliko več molila. Na nji so se potrdile besede: "Da se ljubčeki božji preskušajo v ognju trpljenja, kakor zlato."

Njena vera v Boga, v božjo previdnost jo je potrdila v trdnem in junaškem upanju in zaupanju. Njena ljubezen do Boga in do Marije je bila pa sladka tolažba v teh grenkih urah. Vsaki dan je šla k sv. maši in vsaki dan k sv. obhajilu. Opravljala je devetdnevnicu za devetdnevnicu.

"Ta žena je svetnica," je rekel Father Dolinar, ko jo je opazoval, koliko trpi in kako junaško trpi. In ž njo vred je molil in trkal na Materino Marijino srce za ubogega Karola.

Ko je Karol videl, da je v nevarnosti, posvetoval se je s svojimi tovariši, "delavskimi voditelji," kaj treba narediti.

"Množico treba razburiti proti Crowbertu," drugače smo v nevarnosti mi," je rekel.

In sklenili so da bodo v tem smislu začeli delati. Začeli so ščuvati delavstvo proti lastniku tovarne. Da bi ostrašili Crowberta sklicevali so seje na prostor pred tovarno, da je slišal krik delavstva. Seveda se je Crowbert vsemu temu samo posmehoval. Toda ni se posmehoval dolgo. Opazil je kmalu, da se ž lačnim

delavstvom ni varno igrati.

In po dobrem tednu teh sej, se je začel resno bati nemirov. Poklical je sicer policijo na pomoč. Vendar, ko bi prišlo do skrajnosti, nič bi mu ne pomagala.

Zato je sam začel misliti, da bi se začel z delavci pogajati.

Zato je sprejel neki dan zastopnike delavstva in poslušal njihove zahteve. Toda zahteve so bile tako velike, da bi jih ne mogel sprejeti. Vzlasti enega pogoja bi ne sprejel, da bi moral sprejeti nazaj v tovarno Karola Modica.

Tako je bilo videti, da se zna stavka še dolgo vleči.

Father Dolinar je pri tej stavki stal popolnoma na strani. Natanjčno je videl cel položaj. Vedel je, kdo je vzrok stavke in vedel je pa tudi, da cela stvar ne bode šla tako gladko. Oba, Karol in Crowbert sta želela na tihem, da bi se bil Father vmešal in ponudil za posredovalca. Oba sta vedela, da bi se na ta način dosegel kmalu sporazum. Toda da bi bil šel Karol Fathra Dolinarja prositi pomoči? — tega pa že ne. Crowbert se je pa še dobro spominjal zadnje stavke in vedel, kako je Father Dolinar takrat dobro mislil, pa kako je Crowbert nastopil proti njemu. Da, ali ni sam povzročil te stavke, ko je pomagal Karola naščuvati proti Fathru Dolinarju?

Father Dolinar se pa sam tudi ni hotel ponujati češ: zadnjič sem se ponujal, ste me zavrgli. Sedaj pridite po me!

In tako sta minila zopet dva tedna. Razburjenje delavstva je naraščalo in bilo se je bati krvavih spopadov. Karol in Crowbert sta bila v skrajno kočljivem položaju. Oba sta se začela bati za svoje življenje.

Crowbert je cel ta čas na tihem opazoval tudi Mrs. Modic. Vedel je vse in videl vse. Toda čim dalje je opazoval to

žensko v njenem trpljenju, tem bolj se ji je čudil. Vedel je tudi koliko moli in nehote je občudoval tudi vero, ki rodi tolike junakinje. Radi Karola seveda ni obiskal Modičeve, pač pa se je večkrat sešel z njimi pri hčeri Mrs. O'Brien.

In tu je bilo, ko se je Mrs. Modic ojunačila in nagovorila Crowberta, da bi se obrnil na Fathra Dolinarja za posredovanje.

"Saj sem že sam mislil, pa . . ."

"Če hočete mu bodem jaz povedala."

"Dobro. Lahko se snideva tu pri vas."

In tako je bilo.

Toda v tem se je pa zgodilo nekaj nepričakovanega. Po neki seji, kjer so razni "voditelji" zopet naščuvali množico proti Crowbertu, zagnala se je vsa množica proti Crowbertovi hiši.

Ko je Crowbert zagledal stotine delavstva v strašnem razburjenju teči proti svoji hiši, se je vstrašil. Hotel je zbežati, pa bilo je prepozno.

Vse mesto je bilo razburjeno. Vojaštvo so poklicali. Toda predno pride, se je bati najhujšega. To je videla Mrs. Modic in hitro telefonirala Fathru Dolinarju.

"Father, hitite k Crowbertu! Nekaj se bode zgodilo."

Father Dolinar se ni več pomišljal, hitel je h Crowbertu.

Ravno ko je tja prišel je videl, da je množica predrla policijsko stražo ob ograji. Na več krajih je bil tepež. Tepli so policiste. Pred vrati hiše se je trudila množica, da udere v hišo.

Duhovnik vidi veliko nevarnost za celo Crowbertovo družino in za delavstvo, ki se je dalo zavesti do krute sile. Ravno so padle šipe na vratih, ko prihititi tja in se postavi pred vrata.

"Možje, stojte!"

Vsa množica je osupnila. Pričujočnost duhovnikova v tako kritičnem tre-

notku je naredila velik utis na razburjeno delavstvo.

"Možje, bratje, poslušajte resno besedo," predno nadaljujete svoje začeto nasilje!" Stopil je na "porč" pred hišo, se odkril in dal znamenje, da bi spregovoril. Toda v tem pa je padel iz množice strel in krogla je švignila mimo duhovnikove glave v zid. Samo pol palca, pa bi bil duhovnik ubit. Seveda strel je množico še bolj razburil. Duhovnik je smrtno prebledel. In za trenotek je zavládala smrtna tišina. Toda samo za trenotek. V tem je padel drugi strel in nekdo v množici je strašno zakričal in se zgrudil. —

"Kdo je ranjen? Kdo?" je zakričala množica.

"Karol Modic!" je nekdo rekel.

Veliko boječih je začelo bežati proč, kriče v strahu za svoje življenje.

Drugi so zgrabili ranjenega Karola in ga prinesli na porč. Bil je nezavesten. Poklicali so hitro Ambulanco. Father Dolinar mu je dal hitro sv. odvezo in tekel domov po sv. olje. Ravno je skončal sv. obred, ko je pridrvila ambulanca in ga odpeljala.

Na to je pa stopil Father Dolinar pred delavstvo in ga nagovoril. Ponudil se je za posredovalca. Prosil je delavstvo naj si izbere izmed sebe odbor, ki bode predložil njih zahteve, pripeljal je iz hiše Crowberta, ki je obljubil, da se bode pogajal z delavstvom in tako se je delavstvo pomirjeno razšlo. V dveh dnevih je bila stavka končana.

*

Lep dan je bil 28. avgusta naslednje leto za Fathra Dolinarja, še lepši pa za Mrs. Modic. Karol, njen mož, je srečno prebolel rano, katero je dobil pred Crowbertovo hišo. Toda ta bolezen ga je zmočila. Bog ga je obiskal in Karol je to spoznal. Spravil se je z Bogom s Fathrom Dolinarjem in s ženo. Kot nov človek,

ne, kot stari, nekdanji dobri Karol se je vrnil iz bolnišnice. S solzami v očeh je prosil za odpušcanje vse, svojo ženo, svoje otročiče, Mrs. Rupnik in Fathra Dolinarja.

28. avgust je prinesel družini Modičevi in Fathru Dolinarju novo veselje. In to je bilo?

Čakajte bomo samo z nekoliko stavki povedali.

Crowbert je občudoval junaško Mrs. Modic. Molitev hčere Mrs. O'Brien, posebno otročičev Modičevih je omehčala to trdo jekleno srce. Sprejelo je klic milosti božje. Poslušalo je sladko vabilo večne ljubezni — da, kaj bomo opisovali? Mr. Crowbert je bil ta dan sprejet v katoliško cerkev.

Pa še ena slovesnost je bila, ki mu je precej pomagala k temu koraku. Modičev Ivan je skončal serafinski kolegij sv. Jožefa. Bil je krasen mladenič, prava slika svoje blage matere. Bil je vesel, živahen. In danes odhaja v — samostan, v novicijat. Ko je Crowbert gledal to krasno postavo nedolžnega mladeniča ga videl v njegovem obnašanju, in v besedah, in ta mladenič zapušča vse zabave in igre v prezirano redovno življenje?

"Junak!", si je mislil.

"Vera, ki rodi tako krasne sadove mora biti prava!"

In da je spolnil željo svojemu ljub-

ljencu Ivanu, dal se je krstiti pred njegovim odhodom.

Da, res je bil lep dan to za dve družini in za Fathra Dolinarja.

Med slovesno sv. mašo sti obe družini pristopili k sv. obhajilu in med njimi — tovarnar Crowbert, k prvem sv. obhajilu.

Po sv. maši so imeli mal zajutrek v Crowbertovi hiši.

"Kako sem srečen danes!" je ponavljal Crowbert.

"Kako sem srečen," je rekel Karol Modic nekoliko v zadregi.

"Kako sem srečen" je rekel Ivan!

Mrs. Modic je imela pa samo solze v očeh. Poteze obraza so nosile jasen spomin grenkih dni. Toda danes so žarele veselja. "To je dan, po katerem sem hrepenela," je pripomnila.

Father Dolinar je bil tudi povabljen na zajutrek. Zdelo se mu je primerno, da je imel kratek nagovor na navzoče in povdaril veliki pomen današnjega dneva. In svoj nagovor je končal z besedami:

"Mrs. Modic in njeno življenje in današnji dan vse to je priča resničnosti besedi.

Kjer je vera, tam je upanje,

Kjer je upanje, tam je ljubezen.

Kjer je ljubezen, tam je mir

Kjer je mir, tam je Bog!

Kjer je Bog, tam ni nadlog."

Romarjeva pesem.

Rev. P. Evstahij O. F. M.

Kak si visoko,
jasno nebo;
sveto in čisto,
božje Oko! . .
Dolga je pot,

duša, do rajske zarje —
zmagaj srčno,
zmagaj vse viharje,
venec, venec hrani
zate Gospod!

Pridite molimo ga!

REV. J. PLAZNIK.

(Nadaljevanje.)

“Iz ljubezni do nas.”

O SO VANDALI opustoševali Kampanjo in odvedli večino prebivalcev v sužnjost, je sveti Pavlin, škof Nolanski, žrtvoval vse, da je pomagal revežem in reševal jetnike. Ko ni imel ničesar več, je prišla k njemu neka vdova, katere edini sin je bil v sužnjosti. Objokana ga je prosila, naj ji preskrbi denarja, da bo odkupila sina. Škof ni imel ničesar več, zato se sam ponudi za sužnja, da vrne sina žalujoči materi. Mati je sprejela dar. Sveti Pavlin se je odpeljal v Afriko, da prevzame mesto mladega moža, da se ta vrne k materi.

Sveti Peter Paskal je prišel v roke Mohamedanom, ki so ga vklenili v verige in vrgli v ječo. Katoličani iz Španije so mu poslali večjo svoto denarja, da se odkupi. Svetnik pa ni mislil na sebe, ampak je s tem denarjem odkupil nekaj družinskih mater in otrok. Zveličar je kmalu pokazal, kako prijetna mu je bila ta daritev. Prikazal se mu je kot štiri ali petleten deček, da mu streže pri sveti maši. Ko je svet iškof končal zahvalne molitve po sveti maši, je mislil, da ima pred seboj navadnega dečka; zato mu je stavil nekaj vprašanj iz katekizma. Dobil je zelo razumne odgovore. Ko je vprašal dečka, kdo da je, mu je ta odgovoril: “Peter, jaz sem Jezus Kristus in nikdo drugi. Poglej moje roke in stran in videl boš znamenja ran. Ker si ostal suženj, da rešiš moje služabnike, si napravil mene svojega sužnja.” Po teh besedah je zginil.

Kako lepa, kako vzvišena je ljubezen teh svetnikov! Ostali so v verigah namesto svojih sobratov, ki so v verigah; da jih odkupijo in oproste, postanejo sami sužnji!

Vse to je pa le slaba podoba ljubezni Jezusove v sveti Evharistiji. Zveličar nas tako ljubi, da postane jetnik za naše duše za cel čas našega življenja.

Poglej, kako ubogljiv je ta jetnik, kako ostane tam, kamor ga duhovnik dene! V onem slovesnem trenutku pri povzdigovanju ga duhovnik pokliče iz nebes: “To je moje telo. To je moja kri.” Takoj pride Jezus v rokah svojega služabnika je. Lahko ga da vernim, ki pridejo k obhajilni mizi,

nese ga k bolniku, izpostavi ga, da ga verniki časte. Dene ga v tabernakel in zaklene, kakor bi bil hudodelec!

Kaj hoče ta jetnik, o kristjan? želi najti srca, ki bodo vračevala ljubezen za ljubezen, srca, katera bodo zadostila za mlačnost mnogoterih kristjanov, želi, kar želi vsak jetnik, da ga obiščemo.

Jezus je jetnik v najsvetejšem zakramentu; ne, da bi trpel kakor navaden jetnik, ki je zaprt v temni votlini; Jezusovo jetništvo je jetništvo ljubezni. Pričakuje poln svetega in ljubeznjivega hrepenenja po dušah. Caka jih, kliče jih; duše pa gredo mimo in se še ne domislijo na njega. O nehvaležnost, pusta človeška srca! Svojo ljubezen zapravljamo na nevrednih stvareh, ne damo je pa Bogu!

Pomisli, duša krščanska, Jezus jetnik v sveti evharistiji in domisli se večkrat na njega! obišči ga večkrat! Če bi le vedel, kako mu je všeč še tako kratek obisk, bi gotovo okrajšal vse druge obiske in hitel in velikokrat obiskal Jezusa v sveti evharistiji. Porabil bi del časa, katerega zapraviš vsak dan, da bi obiskal jetnika v tabernaklu.

Naj navedem še nekaj besed iz svetega pisma, ki spadajo sem. "Bil sem v ječi in ste me obiskali." Ako je Jezus obljubil, da bo rekel te besede ob koncu sveta onim, ki so obiskali hudodelce v ječi, kaj naj reče onim, ki so se trudili, da so ga obiskovali v tabernaklovi ječi?

Pridi toraj, krščanska duša, pridi in obiskuj svojega Boga, ki je jetnik! Pridi in potolaži ga za pozabljivost in zanemarjenost toliko duš. Pridi, ljubljena njegovega srca in prejmi plačilo, katero je pripravil za povračilo tvoje ljubezni do njega v sveti evharistiji!

Peklo.

Študija. ---- K.

(Konec.)

OBERITE SE IZPRED MENE v večni ogenj!" Da, v ogenj bodo pogubljeni vrženi. "A plevel povežite v snope, da se sežge!" Ne vprašaj, če je v peklu pravi ogenj ali ne. Dovolj ti naj bode, da sv. pismo govori o ognju, da govori o neki peči, kjer bode jok in škripanje s zobmi, o večnem ognju, o jami polni ognja in žvepla. Gotovo je le: kakor bode duša trpinčena z bolečino radi izgube Boga in od pekoče vesti, tako morajo biti tudi za telo posebne kazni, kajti duša je grešila s telesom, da veliko grehov je naravnost telesnih, mesenih. Kakor pa bolečine duše občuti objednem tudi telo, tako mora duša občutiti tudi telesne bolečine, bolečine pekočega ognja.

"Poberite se izpred mene, vi prokleti v večni ogenj!" Da, večni bode ta ogenj. In to je najstrašnejše! Si bil že kdaj težko bolan, si imel hude bolečine, vzemimo, da te je zob hudo bolel. Kako strašna je taka noč! Kako željno in hrepeneče čaka bolnik jutra! Taka noč trpi cel teden, celo leto, tisoč let, celo večnost!

Kaj je toraj peklo?

Pekel je delo greha, greh hudičev in greh človekov ga je vstvaril, zato je kraj bolečin, večnega gorja, večnih solza in večnega ognja!

Peklu se brezverci posmehujejo.

Pekel so si izmislili duhovniki, da ž njim strašijo nevedno ljudstvo, pravijo.

Kako jasno je, kako naš razum zahteva da mora biti peklo.

Zato, če ga tajiš, si ga s tem odpravil? si pogasil njegov ogenj?

Ne!

Ti praviš, da pekla ni, jaz pravim da je.

Vzemiva, da ga ni. Dobró! Zato pa jaz pravim, kaj pa če je? Kdo ravna pametneje, ali jaz, ki se pekla bojim, tudi če je, ali ti ki se ga ne bojiš, ker ga baje ni? S tako strašno stvarjo se igrati? ali ni nevarno. Sv. vera me uč. da je, razum mi pravi da mora biti, toraj je z proti eni, da je.

O da, ne varajmo se! Vse vemo in vsi verujemo: peklo je! peklo je strašni kraj! peklo je večno!

Najsvetejše Ime.

Priredil. — K.

(Dalje.)

IMENU Jezus pa ni nič manj izražena tudi neskončna modrost.

O Hiero, kralju mesta Sirakas, se pripoveduje, da je dal iztesati silno veliko ladijo. Ladija je bila gotova. Toda, ko so jo poskušali premakniti, da bi jo spravili v vodo, niso jo mogli. Vsi poskusi so bili zamanj. Kakor bi bila v zemljo zazidana, stala je trdno na svojem mestu. Dolgo so se mučili. Toda slednjič so spoznali, da je ves trud zastonj. Zatekli so se pa k slovečemu matematiku, računoslavcu Arhimedu in ga prosili pomoči. Učenjak jim je obljubil iznajti stroj, s katerim bi se dalo ladijo premakniti. Vsi so se mu posmehovali, ker so mislili, da je to nemogoče. Toda Arhimed je držal svojo besedo, in je res izdelal stroj, s katerim je kralj Hiero sam

z eno roko velikansko ladijo dvignil in spravil v vodo. Kralj je bil radi tega tako iznenaden, da je izdal zapoved, da se mora imeti za modro in pametno vse, kar bi Arhimed obljubil ali začel..

7. Kaj pa je bil ta stroj Arhimedov, če je bil tudi še bolj umetno in modro sestavljen v primeri z ono silo in močjo, ki drži cel nebeški vsemir, vse zvezde in nebeška telesa, ki jih vodi v njih nemernem prostoru in njih čudovitem tekanju po tem vsemiru.

Ako je pa ta umetni stroj Arhimedov kralja Hierona nagnil, da je dal postaviti, da se mora imeti za dobro in modro vse, kar bi Arhimed obljubil in začel, koliko bolj mora ta velikanski svetovni stroj obnebja biti za vsak človeški razum dovolj, da ga prepriča, da mora biti modro in prav vse, kar ta večni Stvarnik ukrene. Kako bi si kdo predrznil v delavnici velikega umetnika ocenjevati ra-

zno orodje in razne naprave, češ, da je neumno, češ da je nepotrebno ali brez pomena, ko pa njih uporabe niti ne pozna.

Kaj pa je delavnica največjega umetnika na svetu v primeri z neskočno delavnico celega Stvarstva našega Boga?

Zato pa, kdor se enkrat zatopi v pre-mišljevanje te neskončne delavnice božje in v teh nezmernih brezštevilnih stvari, katere tu vidi, ne more drugače, kakor, da prizna s kraljem Davidam: "Kako velika so tvoja dela, o Gospod! Vse si naredil neskončno modro!"

Kar pa velja o celem svetovnem vse-miru, to velja tudi o vsakem posameznem, tudi najmanjšem njegovem delu.

To je storil kraljevi pevec David in opeval dela stvarjenja in slikal, kako lepo je Stvarnik vse uredil v treh delih kraljestva narave, v rudninstvu, rastlinstvu in živalstvu, da služi drugo drugemu, vse skupaj človeku, človek pa Bogu, tako da mora vsak človek, ki količkaj misli vsklikniti: "Celo stvarstvo služi meni, da bi jaz služil Bogu! Kako vzvišena je pač moja naloga!"

Vse to pa priča o neskončnem razumu, neskončni modrosti, ki je mogel stvariti tako velikanski red in ki ga neprenehoma vzdržuje.

Kaj čuda, da mora vsako človeško srce, ki vidi vse to, vsklikniti: "Kako velika so tvoja dela, o Gospod! Vse si naredil neskončno modro!"

O VICAH.

K.

(Konec)

KO NE bode tega storil tukaj, v življenju.

2. Mali grehi. —

Niso vsi grehi enaki pred Bogom. Tudi si nihče ne upa trditi, da bi Bog vsakdanje naše prestopke izvirajoče iz naše človeške slabosti, enako strogo kaznoval, kakor pa smrtne grehe, velike prestopke božje postave storjene pre-mišljeno in iz hudobije. ...a drugi strani je pa gotovo, da mora biti popolnoma čist, kdorkoli se hoče približevati neskončno svetemu Bogu, ker so "Njegove oči preveč čiste kakor da bi mogle zreti na hudobijo."

Tako je toraj sv. katoliška cerkev na podlagi nauka o časnih kaznih za greh, in o malem grehu vedno učila, da so in da morajo biti tudi vica.

Da, ta nauk je tako globoko ukoreninjen v celem splošnem človeštvu, da so ga učili enako židje in v oddaljenem smislu tudi pogani dolgo pred krščanstvom.

Pravoslavna cerkev sicer v naukih svojih zanika vica, vendar v resnici pa moli za ranjke in opravlja zanje najsvetejšo daritev. Ako ni vic, da je samo nebo in peklo, čemu potem za ranjce moliti? Ako so v nebesih ne potrebujejo, ako so v peklu jim nič ne pomaga. Tako pravoslavna cerkev ni dosledna v tem nauku. Z ustami, z napkom nekaj taji, kar pa v vsakdanjem življenju oznanja.

Dokazi za vica.

1 Da je sv. cerkev vedno verovala v vice, pričajo molitve za ranjve. Zakaj moliti za nje, ako bi molitev ne imela moči ranjkim pomagati? In sv. cerkev je vedno molila za svoje ranjke in oprav-

ljala za nje najsvetejšo daritev. Že iz časa katakomb imamo ohranjene spomine, ki jasno pričajo, da so prvi kristjani trdno verovali v vica. Tako čitamo v življenjepisu sv. Perpetue. Tako vemo, da se je umirajoča sv. Monika priporočila svojemu sinu: “Sin spominjaj se me pri sv. daritvi.”

Ta nauk je jasno izražen v starem zakonu v knjigah Makabejcev, kjer čitamo, da je Juda priredil zbirko in je poslal 12 tisoč drahem srebra v Jeruzalem, da bi se tam opravila žrtev za grehe umrlih, ker je dobro in pobožno mislil o vstajenju mrtvih. Kajti ako bi ne veroval, da bodo zopet vstali ti, ki so bili pomorjeni, bilo bi nepotrebno in nespametno moliti za ranjke in ker je mislil, da je tistim, ki v pobožnosti umrjejo, prihranjeno najboljše plačilo. Sveta in dobra je toraj misel, molitev za mrtve, da se rešijo grehov.”

V novem zakonu imamo več izrekov, ki uče očiščevanje duše po smrti. Tako je Gospod Jezus Kristus sam izjavil: “In kdorkoli bode govoril krivično besedo zoper sinu človekovega, mu bode odpuščeno. Kdor pa bode govoril zoper svetega Duha mu ne bode odpuščeno ne na tem ne na drugem svetu.” Sv. Izidor iz Seville pravi, da te besede jasno pričajo, da se nekateri grehi odpuščajo in očiščujejo tudi po smrti. Sv. Avguštin tudi enako uči: “Jezus ne bi mogel reči, da nekaterim grešnikom ne bode odpuščeno ne na tem ne na drugem svetu ako bi nekaterim bilo odpuščeno tudi na drugem.”

V izročilu cerkve pa najdemo nauk o vicah prav jasno izražene že v prvih začetkih krščanstva. Tako pravi že učenjak Tertulijan, da je navada moliti za mrtve izročilo apostolov samih. Zato svetuje neki vdovi naj moli za dušo svojega moža. Tudi jo priporoča naj da miloščino na dan obletnice njegove smrti.

Iz spisov sv. Ciprijana spoznamo, da je bila splošna navada moliti za ranjke, kajti ta škof je odločil, da se ne sme moliti za ranjkega, ki je umrl v stanju greha, ko se je pregrešil proti cerkvenim postavam. “Naši predniki so nam jako modro svetovali, naj noben brat, ko umre ne imenuje kake cerkvene osebe za izvršitelja oporoke. Ako bi pa storil vendar kaj takega, naj se zanj nič ne moli in nobene daritve ne “daruje.” Tako bi lahko našteli še celo vrsto cerkvenih učenjakov prvih časov krščanstva, ki vsi jasno govore o vicah in molitvi za umrle.

Kako dolgo morajo duše biti v vicah in kakšna so vica, o tem nimamo veliko izročila.

a. Da ne bodo vse duše enako dolgo v vicah, sledi že iz tega, ker nimajo vse enake kazni prestati ali ne enako veliko malih greho na sebi. To sledi tudi iz tega, ker molimo za nje, da bi se jih Bog usmilil in jim prikrajšal njih trpljenje.

b. Jasen je tudi nauk, da si v vicah duše nobenega zaslužnja več pridobiti ne morejo, ker nimajo več proste sodbe. Duše v vicah ne morejo več grešiti, toraj nimajo več izbire med dobrim in slabim. Ker pa nimajo več te izbire, pa tudi plačilo ne morejo več dobiti. Njim se všteje samo njih trpljenje kot kazen, katero morajo še prestati.

c. Glede trpljenja duš v vicah tudi ne vemo veliko, razun, da je “ogelj, kateri je hujši, kakor je vse, karkoli bi mogel človek na svetu hudega pretrpeti.” Sv. Tomaž uči, da je trpljenje duš v vicah dvojno: to, da se duše ne morejo združevati z Bogom in pa ogelj. Sv. Bonaventura soglaša s sv. Tomažem in dostavlja, da je ognjena kazen hujša, kakor katerosi-koli drugo trpljenje.

Dušam v vicah moremo in moramo pomagati. Sv. pismo in cerkveni očetje nas opominjajo, da naj molimo in dela-

mo dobra dela v pomoč vernim dušam v vicah. In Tridentinski cerkveni zbor trdi na podlagi stalnega izročila o cerkvi, da so vice in da moremo tem dušam pomagati z molitvami in dobrimi deli, posebno pa z najsvetejšo daritvijo sv. maše. Sv. cerkev uči tudi nauk o občestva svetnikov, da smo mi verniki na zemlji, svetniki v nebesih in duše v vicah ena družina, ena občina zvezana med seboj z zvezo bratske ljubezni. Da se je sv. maša darovala za ranjke pove že Tertulijan, ko pravi, da so pomagali dušam ranjkih z molitvami zlasti, "ko je ležala najsvetejša žrtev na oltarju."

Dušam v vicah moremo pomagati tudi z odpustki. Zato sv. cerkev dovoljuje veliko odpustkov, ki se zamorejo obrni-

ti za duše v vicah.

Popolni odpustek je odpuščanje vseh časnih kazni za greh in nepopolni odpustki so odpuščanje samo dela teh časnih kazni. Kdor toraj zadobi popolni odpustek in ga daruje dušam v vicah in božje usmiljenje dopusti, da ta duša dobi ta odpustek, se pravi, da so že odpuščene vse časne kazni, katere ima še prestat t. j. da je rešena iz vic. Zato so pobožni verniki že od nekdaj radi hodili po odpustke, da so tako delili duhovno miloščino onim, ki si sami ne morejo več pomagati. Tako vzlasti procijunkulski odpustek.

Jako stara je tudi navada v stiski klicati na pomoč duše v vicah in se jim priporočati.

To je ob kratkem nauk katoliške cerkve v vicah.

VELIKA ZADEVA NAŠEGA ČASA.

(Dalje.)

3. "Ko pa priporočamo ustanavljanje katoliških časopisov, pa resno svarimo vse vernike, da niso vsi časopisi **katoliški, kateri sebe tako nazivajo.** Izdajatelji takih časopisov se sicer bahajo s katoliškim imenom, toda s svojim življenjem in s svojimi spisi pa to sveto ime mažejo in onečaščajo in sovražnikom v zasmeh postavljajo. Taki časnikarji pogosto širijo misli, ki niso nič drugega, kakor prepričanje brezvercev in posvetnjakov. Poleg tega pa skušajo ali z raznimi gonjami, ali z zvijačami, ali z medenimi besedami cerkveni oblasti škoditi,, ali se pa iz nje norčujejo. Katoliški je samo oni časopis, ki razlaga in brani verske resnice, ki poroča o napredku katoliške cerkve doma in na tujem, in ki je pripravljen se popolnoma pokoriti cerkveni oblasti, ki brani cerkvene služabnike in njihovo službo.

"Sram nas je pa, in nas zelo boli, ko nas sili naša pastirska dolžnost, da mo-

ramo prav resno posvariti nekatere urednike kat. listov, da naj niti sami, niti po svojih pomožnih urednikih ne napadajo **cerkvenih oseb** in najmanj škofov; naj njihove izreke, določila in škofijske uprave prevzetno ne grajajo, obsojujejo, zametujejo in jih na ta način ne postavljajo vernikom in nekatoličanom v zasmeh. Temveč naj se po besedah apostola vedno prizadevajo ubogati svoje predstojnike in se jim ukloniti. To dolžno spoštovanje do predstojnikov naj vedno z zgledom in besedo pospešujejo. Naj vedno upoštevajo premudre besede in ukaze sv. očeta in najvišjega učitelja, ki jim ukazuje: "Pred vsem mora biti vsem katoličanom sveto ime škofovo, čigar vzvišena stopnja časti in oblasti zahteva vse spoštovanje; tudi naj ne mislijo, da smejo kot zasebniki podcenjevati to, kar duhovni pastirji po svoji duhovski oblasti odrede; naj jim dajo spoštovanje, katero jim je dolžan že vsak človek."

(Baltimorsky Koncil.)

Vera, upanje, ljupezen.

M. Elizabeta.

O blažena nam sveta vera!
 Ponižno se pred tabo klanjam!
 Daj mi besed, da vsepovsod oznanjam
 blažilo tvojo moč!

Nebeš ti luč prekrasna!
 Kjer siješ ti, so pota jasna.
 Tvoj žar prežene temno noč.
 Ti daješ moč,
 če trnjeva so pota moja,
 ti, sveta vera, kažeš sredi boja
 nam sveti križ.

z besedo milo k srcu govoriš:
 “Potrpi, kratko je trpljenje —
 a večno bo življenje!”

* *

Po strmi, slabi poti spejem.
 Nebo zastrto — Zvezdic ni. —
 Plaši me noč. — Stopinje štejem. —
 V pogubo mar ta pot drži?

Nikakor ne! — Oblak se zgane
 in zvezda mi zašepeta:
 “Še kratka pot in boš doma! —
 Doma! Tvoj dom — naročje večno,
 tam se spočiješ, srce srečno!”

To — upanje, ti zvezda mila, —
 v življenja noči govoriš,
 ti me tolažiš in krepiš,
 če mi preti sovražna sila.

Če se potaplja čoln življenja,
 ob tvojem sidru najdem moč,

če v tebe zre oko, zaupno,
 je li potem pogin mogoč?
 O, sveti ,upov zvezda mila!
 Da bi ti pota nam zjasnila,
 to daj Gospod!

* *

Pesem novo bi zapela
 tebi, o ljubezen vnet!
 S cvetjem krasnim bi odela
 prestol tvoj, ljubezen sveta,
 Dijamanti, krone zlate,
 vse ob tebi je ničevno.

Žezlo tvoje je kraljevo.
 Roke tvoje so bogate:

Kamor stopiš, cvetje vzklije,
 sreča ti sledi.

Iz oči nebeško milih
 blagodar rosi.

Ti, ljubezen, ti prinesla
 večno luč si pred oltar,
 ti si Jezusa vklenila,

da je naš jetnik, naš dar,
 Ti si zmage vence vila,
 lilijam si prilivala,
 palme si mučencem dala,
 zemljo z nebom si združila,
 in zato ljubezen sveta
 slava bo na vek ti peta!

Vere luč do groba sije,
 upanje v nebesih jenja —
 le ljubezen večno klije.

Vabilo k naročbi.

S to številko zaključujemo letošnji enajsti letnik.

Še enkrat se prisrčno zahvaljujemo vsem našim dragim zastopnikom za njih težko in požrtvovalno delo letošnje leto. Naj Vam vsem in vsakemu posebej Mati Marija obilo poplača ves ta trud v življenju s svojo pomočjo, ob smrti s svojim materinem varstvom. Bodite prepričani, dragi zastopniki in zastopnice, tam v večnosti je zapisan vsak vaš korak za to plemenito stvar.

Iskreno se zahvaljujemo vsem našim čč. gg. dopisnikom in sotrudnikom, posebno našemu neumoro delujočemu č. g. Rev. Plazniku in ga prosimo, naj še nadalje ne pusti tega našega Marijinega podjetja ter naj v našem listu še nadalje pomaga delati za tako vzvišen in sladak cilj — čast Marijino.

Iskreno se zahvaljujem pa pred vsem vam, dragi nam naročniki, ki ste nam bili do sedaj tako zvesti in ste s tolikim navdušenjem podpirali to naše delo za našo ljubo Mater Marijo in Kraljico slovenskega naroda. Narod Slovencev je narod Marijin. Tak je bil doma. Tak mora ostati tu v Ameriki! To je bila vaša misel, ko ste nam pomagali pri našem delu. To smo videli in to čutili. Zato naj Vam vsem Marija plača, kar ste storili za njen list.

Vsaki mesec najmanj štiri svete maše so bile opravljene za Vas in za vse dobrotnike našega lista in te svete maše se sproti oznanjajo v cerkvi svetega Štefana v Chicago. Vaše žrtve, naše delo,

svete maše in obilne molitve naših otrok naj se vse to združi kot klic k Materi Mariji za rešitev slovenskega naroda iz strašne sužnosti brezverstva in verske pokvarjenosti, v katero so ga ukovali naši rdeči slovenski janičarji. K Jezusu, k Bogu je samo ena pot: **Po Mariji!** To je bilo načelo, katerega so si ljubljanski škof Jeglič napisali na svoj grb in po katerem so uredili vse svoje obilno težko delovanje za slovensko ljudstvo. "Po Mariji k Jezusu" mora biti tudi naša pot, da privedemo kolikor mogoče naših slovenskih ameriških rojakov nazaj k Bogu.

Zato ob sklepu leta še enkrat lepo vabimo vse zavedne rojake, naj se nam pridružijo kot naročniki in dobrotniki. Vzvišeno je naše delo. Zato podpira dobro stvar, kdor podpira naše podjetje.

Res besni peklo proti nam. Res da se dviga proti nam tudi vse, kar je mlačnega in napolodpadlega, kar je katoliškega samo še po imenu, po jednoti, ali po društvu, srce je pa že zdavnaj protiversko. Toda ravno to dejstvo pa je, kar mora vsakemu zavednemu katoliku odpreti oči in ga navdušiti za naše delo. Ali mislite, da bi divjal Lucifer in njegova armada proti našemu podjetju, ko bi ne bilo dobro? Kar ti napadajo, je gotovo dobro in kar ti hvalijo je gotovo slabo: Pa naj bo de videz še tako lepo!

Delajmo vsi navdušeno letos, da bo de list "Ave Maria" pričel v vse dobre slovenske hiše! **DESET TISOČ NAROČNIKOV** — to bodi naš cilj. Saj bode šlo, samo ako se resno lotimo dela.

Opozarjam na krasen nasvet našega blagega prijatelja iz Shebaygana, Mr. Mikoliča. Najmanj tisoč naročnikov lahko na ta način pridobimo za list Ave Maria v enem mesecu, ako se bodo hotele nasebine zavzeti za ta načrt. Iskrena

hvala Mr. Mikoliču!

In s tem končamo letnik.

Prihodnjo številko pa "vačajte".

Z Bogom in Marija za narod!

Urednik.

AVE MARIA

Rev. J. Plaznik. (Konec.)

Pred revolucijo v Venezueli je živela neka vdova na farmi blizu Puerto Caballo. Neko noč sta se vstavila pri njej dva španska vojaka, češ, da sta se zgubila in da bosta poiskala zjutraj tovariše. Žena jih je prijazno sprejela in strežnikom ukazala pripraviti dve postelji. Med tem je pripravila dobro večerjo.

Ta žena je imela navado, da je zbrala celo družino k rožnemu vencu, predno so šli spat. Ko so zmolili, je zapazila, da je pobožnost zelo vplivala na vojaka; zdelo se ji je celo, da je opazila solze v njunih očeh. Voščila jima je lahko noč z besedami: "Dobro se odpočijta; gotovo sta trudna. Naj blažena Mati čuva nad vama!" Naročila je kuharici, da pripravi zajutrek ob zori. Da bo v se v redu, sama prva vstane.

Gosta sta se čudila prijaznosti. Predno odpotujeta, eden spregovori:

"Gospa, midva sva nevedneža in nisva vredna vaše gostoljubnosti. Ubežnika sva in hotela sva oropati vašo hišo. Zaradi vaše prijaznosti, posebno pa rožnega venca, katerega, če tudi sva hudobna, včasih moliva, tako naju je učila mati, sva se spreobrnila in obžalujeva svoj hudobni namen."

Drugi doda: "Častno besedo vama dava, da bova zanaprej drugačna. Najino odsotnost morda še zapazili ne bodo. Zato se hočeva vrniti. Če se nama posreči, bova s prihodnostjo popravila, kar sva zagrešila v preteklosti."

"To pa ne zadostuje," pravi žena. Pri armadi imate duhovnika. Če se ho-

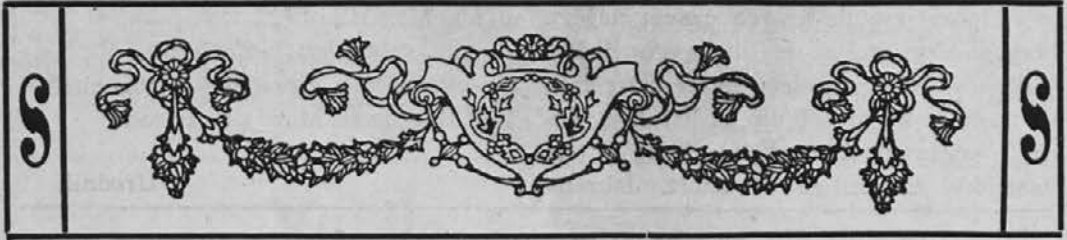
četa res spreobrniti, pojdita k spovedi, da bosta šla k obhajilu in prijela blagoslov božji. Upam, da bosta vedno molila rožni venec. Tu sta dva rožna venca; sta že blagoslovljena."

Kmalu je zbruhnila revolucija. Omenjeno hišo so pustili v miru. Čez štiri mesece pa so jo napadli vstajniki. V največji nevarnosti so prišle španske čete, katere sta vodila dva mlada častnika. Branili so dobro hišo in odgnali sovražnika. Zelo se je čudila gospodinja, ko je opazila, da sta častnika njena nekdanja gosta.

"Tukaj sva, gospa. Nisva še pozabila in hvaležna sva vama za vašo prijaznost ter pripravljeni dati kri in življenje za vas in vaše stvari. Da sva se povspela do visoke stopnje, se morava vam zahvaliti. Rožna venca, katera ste nam dali, sta bila blagoslov za nas v dušnem in časnem oziru, za nobeno stvar jih ne dava stran." Odpela sta uniforme in pokazala, da nosita rožne vence okrog vratu.

"Gospoda," pravi gospa s solzami v očeh, "danes se moram jaz vama zahvaliti. Prej sem vama le malo postregla. Bila je roka božja, ki vaju je vodila, kakor zgubljeni ovčici, k moji hiši. Vse drugo je storila blažena Devica. Njej sta dolžna zahvalo, kar ji dolgujem tudi jaz, ker je vaju poslala sem, da sta rešila moj dom."

Slovo je bilo ginljivo. Potem jih ni več videla, pač pa je slišala, da sta se vedno povspevala do višje stopnje. Ona sama je imela srečo pri otrokih, ki so rastle in bili zgled kreposti, posebno pa pobožnosti do matere božje.

DOPISI.

Za današnje številko se je toliko tvarine nabralo, da bi morali izdati list na 64 straneh, ne na 16, da bi vse pribčili. Naši mali so tako zelo marljivi in vsi tiče na "corner," saj veste kakšni so otroci! Dopisov je veliko tvarino iz prejšnjih zvezkov še ni končana. — Zato naj nam vsi oprostite, če smo morali veliko stvari odložiti. Zato bomo pa skušali prihodnjic kolikor mogoče vse porabiti.

Cleveland, O. — Žensko društvo presvetege Rešnjega Telesa v župniji sv. Lovrenca je imelo prvo nedeljo tega meseca zadnje sejo za leto. S tem je to koristno društvo zaključilo zopet eno leto svojega uspešnega delovanja za pospešitev češčenja do presvetege Rešnjega Telesa. Imelo je pa ob enem tudi volitve za prihodnje leto in izvolilo sledeče odbornice: Predsed. Marija Kastelic, podpred. Terezija Jančar, taj. Frances Perko ml. blag. Frances Suhadolnik, oskrbnici zastave. Mary Miklavčič in Terezija Godec. Društvo ima sejo vsako prvo nedeljo, kakor tudi uro češčenja. To društvo skrbi za kinč in potrebščine pri altarjih in v svetišču. Zelo pohvalno je društvo vedno skrbelo za to. V tem letu smo imeli več slavnosti, birma, prvo sv. obhajilo, 40-urno pobožnost in prazniki. Treba je bilo toraj precej kinčanja cerkve in altarjev. Pri vseh teh prilikah je bilo vse v redu in točno preskrbljeno. Zato hvala vrlim odbornicam, Mrs. Baznik, Miklavčič, Snyder, Winter in Štepic, ki so tako lepo skrbele za vse. Društvo je tudi po številu napredovalo, kar upamo, da bode še za naprej. Na sveti Dan zvečer pa priredi društvo krasno igro na "Betlehemskih Poljanah", katere dobiček gre za božične altarne stroške. Želimo obilo uspeha.

Cleveland, O. — Prav zelo nas veseli, da bode "Ave Maria" kmalo povečana. Saj to smo že dolgo želeli. Ave Maria nas tako srčno

razveseli, ko pride, da se vselej kesamo ko nas zapušča to se pravi ko jo preberemo. O le imejte vi mlačneži, polovičarji, in odpadniki, le imejte vaše cunje, mi pa bomo brali Ave Maria. Tudi jaz sem bral cunje in, dasi jim nisem nikdar vrjel, sem vendar mislil tu in tam, "morebiti je pa le kaj na tem." Spoznal pa sem končno, kakor mora vsak z enim zrnem možgan spoznati, da je vsa gonja proti veri, cerkvi in duhovnikom le izbruh pekla, ki se poslužuje tudi Slovenskih propalic, da bi tem več žrtev zalezal in ugonobil. Iztrgal je res že precej duš iz Petrove ladje ter jih nastavil po poti v brezno pogube. Slabo čtivo, slabi zgledi, so že marsikaterega privedli na rob propada. Toda vse to se je zgodilo, ker čitatelji teh cunj ne mislijo sami, ampak dajo svoj razum in misli v popolno sužnost njih preslepljenih in odpadlih voditeljev. Ako bi čitatelji protiverskih listov le napol rabili svoj razum in mislili prosto sami zase, morali bi priti do zaključka kaj hitro, kakor sem prišel tudi jaz in že mnogo drugih, da tiči za vso to gonjo, 25 procentov hudobnosti, 25 obupnosti, 50 procentov pa dobičkaželjnosti. Te tri reči združene v enem srcu in podkurjene z preobilo pijačo, je tisti motor, ki danes goni tiskarske stroje, da valijo člank za člankom protiverskega strupa. Čudno, da jim tako hitro nekateri vrjamejo. Zgledi v življenju onih, ki se jim vsedejo na limanice, pa nam jasno kažejo, da se po ti poti ne pride do sreče. Nikjer ne najdete tako podivjanega ljudstva, kakor ravno v onih krajih, kjer se največ prebirajo listi, kot so naši slovenski boljševiski in protiverski listi. Zasedujte ljudi, ki so stalni čitatelji G. S., Pros . . . , Pros . . . , Prol . . . in Enakop. Kdo more tajiti, da se ravno med čitatelji teh listov gode stvari, ki so vsem Slovencem v sramoto. Grdo preklinjevanje, poboji, umori, pijančevanje naj grje vrste, zakonska nezvestoba, divje obnašanje, neolikanost in surovost; vse to se najde tam, kjer ljudje berejo umazane protiverske cunje. To ni moč danes tajiti, in zato so že tudi začeli vse to priznavati sami in šteti med čednosti, ali pa nazivajo vse svobodo.

Sedaj te pa vprašam, prijatelj, ali more tako čtivo, ki tako podivja vse ljudi, biti koristno? Nikoli! To sem sprevidel jaz, in vidijo danes stoteri, zato se povračajo, potrži nazaj k dobrim katoliškim listom in k veri. Resnici na ljubo pa bodi rečeno, da je večina tih ljudi samo oslepljenih za nekaj časa, oni še niso odpadli. Čas bo privedel še veliko teh izgubljenih sinov nazaj. Treba jim je le nekoliko pomagati. To storimo ako jim naročimo Ave Maria. Naša dolžnost je in ljubezen do bližnjega nas k temu sili. Storimo, kar moremo. Pri vsem tem pa delajmo z navdušenjem za dober pošten katoliški tisk. Ne strašimo se besedi. Ali niso nasprotniki cerkve ravno zaradi njih neustrašnosti imeli toliko uspeha nekaj časa. Kar pa so oni za slabo stvar storili, ali ne moremo mi storiti tudi toliko za dobro? Da, moremo, in tudi hočemo! Hvala Bogu začela so se že kazati znamenja neustrašnosti tudi pri nas Slovencih. Ena največjih napak med nami je bila ta, da je vsak takoj umolknil, ko je slišal kako propalico se norčevati z vere, cerkve in duhovnikov. Med Amerikanci pa je to drugače. Če je katolik in sliši protiversko govorjenje, bo Amerikanec takoj opomnil gobezdača, da je Amerika prosta dežela in, da on ne pusti, da bi se njegova vera ali prepričanje zasmehovalo. godi se

če nezadostuje beseda, da se povrne oni zasmehovalec s črnimi očali domov posebno, če je bil napaden Irec. Če pa je bil Amerikanec brezverec in gentlemen, povedal bo zasmehovalcu, "that is none of your business," saj te nobeden ne sili v cerkev, čeni zate pusti pri miru, kar ti ni nič mari! Tako je potreba, da tudi mi nastopimo proti našim zasmehovalcem, ki so večina ignorantje prve vrste. Nekaj takega duha se kaže tu in tam. Celo pri nas v Clevelandu, kjer smo bili tako boječi, da smo kar iz strahu kimali grdi protiverski gonji. Ni dolgo od tega, ko je neka taka osebnica prišla v slovenski salon. Mislila je imeti malo špasa na račun zabitih katoličanov. Predno pa se je dobro zavedla bila je že zunaj vrat vsa mršava in jo je morala prav hitro pobrati, da ni prišlo še kaj hujšega. Več takih zglodov bode imelo zelo dober upliv na žaganje v možganih teh divjakov. Bodo končno vendar toliko prišli k pameti, da bodo spoznali, da smo v Ameriki, kjer je prosto vsakemu prepričanje, tudi katoličanu.

Malo zavlekel se mi je ta dopis. Pa prosim, brez zamere, g. urednik. Vsim čitateljem pa priporočam, da delajo za prospeh lista Ave Maria, ker to je v resnici list, ki dela za korist naroda.

J. I.

"CORNER."

Skakalnica.

Rešitev iz 23. štev. "Ave Maria".

Marija Mati ljubljena,
O bod češčena ti.
Rodila si nam Jezusa,
Zato te vse časti.
Mi svoja srca ti damo
in upno k tebi kličemo
Marija Varuj nas.

* *

Prav so rešili in poslali po enega novega naročnika:

Cleveland, O.: Thomas Mervar (kar dve novi naročnici! Živio, Thomas!) Frances Bogovič (enega novega naročnika) — Ana Ponikvar (enega novega naročnika) — Emma Devey (novega naročnika za pol leta) — Jennie Oteničar (poslala obnovljenje mamine naročnice).

Joliet, Ill.: William Vergo (eno novo naročnico).

Barberton, O.: Josphine Toma (eno novo naročnico).

North Chicago, Ill. — Ignacij Petans (enega novega naročnika).

Ambridge, Pa.: (enega novega naročnika).

Vsi ti dobri in marljivi otroci, ki so se potrudili mi pomagati razširiti naš lepi in potrebni list "Ave Maria," so dobili za Xmass present: krasen slovenski molitvenik. Upam, da so ga že vsi dobili. Kdor bi ga ne, naj mi hitro sporoči, da popravim pomoto. Three cheers for our promoters!

Naslednji so "Skakalnico" prav rešili in poslali vsak mal darček za poštnino:

Cleveland, O.: Frances Breznikar, Anna Planinšek, Frances Cimperman, Mary Mivšek, Emma Devey, Rosie Le-

gan, Albina Adler, Frances Blatnik, Anthony Sterniša, Angela Godec, Rosie Glavič.

North Chicago, Ill.: Josephine Remžgar, Mary Ogrin, Frances Starič, Matthew Šetina, Antonija Hladnik, Joseph Drašler.

Joliet, Ill.: Jerry Laurich, Mary Russ, Anna Terlep, Frances Gregorič.

Kansas City, Kans.: Frances Drcher, (Ohio Ave) Frances Drčar, (Spiitlag Ave.) Katarina Mjerle.

La Salle, Ill.: Mary Bučar — **Johnstown, Pa.:** Mary Nemanich, John Omerza. — **Ambridge, Pa.:** Kažanov Johny. — **Chisholm, Minn.:** John Kordish. — **Lorain, O.:** Jos. Breščak. — **Soudan, Minn.:** Angela Toleni. — **Barberton, O.:** Joe Mekina. — **Forest City, Pa.:** Mary Šivic. — **Rice, Minn.:** Mary Smerke. — **Carnegie, Pa.:** Edward Savli. — **Richwood, W. Va.:** Josephine Paulin. — **Braddock, Pa.:** Ivan Zajc. — **Pittsburg, Pa.:** Louis Henricher. — **Chicago, Ill.:** Mathias Hiti, Mimica Potočnik. — **Rock Springs, Wyo.:** Mary Novak. — **Hegewich, Ill.:** Anna Verbich. — **Willard, Wis.:** Rose Perovšek. — **Neodesha, Kans.:** Ludvik Centa. — **Burdine, Pa.:** Rudolf Kopač. — **Thomas, W. Va.:** Tony Baraga. — **Cherryvalle, Kans.:** J. Stipanek.

Vsem tem sem poslal lep Xmass present: Lepega malega Jezuščka. Ste ga dobili vsi, ki ste mi pisali? Kdor bi ga ne bil dobil, naj mi piše, da koga ne bom prezrl. Ne bi rad, da bi bil kdo disappointed. Preveč vas imam rad, kakor da bi mogel videti, da bi se kdo kislo držal. — Lepo število se vas je zbralo danes na "cornerju", kaj ne? Tako je prav! Nekateri ste mi pisali tako lepa pismica, da sem se jim moral smejati. Vsa ta pisma bodem dal na "corner," da jih bodo še drugi čitali, da bodo vsi videli, kako dobre boys in girls imamo Slovenci v Ameriki. Danes je malo prostora v "Ave

Marija, zato ker mi sitni gospod urednik ni dovolil nič več prostora, kakor samo toliko le. Never mind, sem mu rekel, drugikrat si bomo pa kar vzeli prostor in ne bomo nič vprašali. So long, children!

Vaš Striček.

V Forest City, Pa., tam so pa dobri otroci! Pomislite, kaj so naredili? Med seboj so naredili "collection" in sicer po hišah in so skoraj vse "banke" po "mantel piece" spraznili, kajti nihče ni hotel biti zadnji v darčku Stričku za Xmass present. — My dear boys and girls, kako sem vas vesel! Kako ste me zveselili! Veste, otroci, v Ameriki so med Slovenci bad catholics ki ne marajo "Ave Maria". Vidite zato pa tudi vašega strička preganjajo in sovražijo. Kako me pa zveseli, ko pa na drugi strani vidim, kaj tacega, kar so naredili otroci v Forest City. Bog Vam plačaj, otroci v Forest City! Jezušček naj vas blagoslovi. Pri hodnjič bom naznanil imena in darove teh dobrih mojih darlings iz Forest City. Seveda sem vsakemu poslal lep Xmass present tudi jaz.

I thank you,

boys and girls.

Vaš Striček.

Ob sklepu lista smo dobili iz Clevelanda prežalostno vest, da je umrl eden najbolj gorečih razširjevalcev lista "Ave Maria", naš najgorečnejši zastopnik in dobrotnik.

† FRANK GASPARI.

Več o tem blagem možu bomo pisali v prihodnji številki. Za danes mu želimo samo, naj v miru počiva. Priporočamo ga v molitev vsem naročnikom in prijateljem.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenecm pripo-
ročam svojo trгови-
no z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah:

Naročite si Vaš listisek Severova Alma-
naha za Slovence za 1990 od Vašega lekar-
narja ali pa naravnost od nas. Vseporod-
nostoj.

Kašelj

je neprijetna prikazen in povzroča
mnogokrat mnogo bolečin, trpljenja
in skrbi. Nekaj takega la, kar se
ne morete iznebiti tako hitro kakor
bi radi, razen ako storite to, kar je
storilo mnogo drugih: Vzemite

Severa's Balsam for Lungs

(Severov Balzam za pljuča) v zdra-
vjenju kašlja, prehlada, hripavosti,
v slučaju otežkočenega dihanja, ran-
jenem vratu in enakomernem po-
kašljevanju. Poskusite steklenico
danes. Dobite ga v Vaši lekarni.
Dobro za otroke in odrasle. Cene
26c in 1c davka, ali 50c in 2c davka.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim bla-
gom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker
imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-
leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin,
stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." —
Trije ambulančni in holniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki
čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovolj-
nost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA,

TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Sweet Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima.
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1915

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost. i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak od pretegnil ali zvil, za oteklino itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtih i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY
1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill